

وظایف و تکالیف مردم (شیعیان) از نگاه معصومین علیهم السلام

اشاره: مطلب پیش رو نگاهی
به برخی از روایات و احادیث
است که در آن حضرات
معصومین علیهم السلام به برخی از
وظایف و تکالیف شیعیان اشاره
کرده‌اند. با توجه به این احادیث
می‌توان وظایف ملت ایران در
گام دوم را نیز استنتاج کرد.

هادی مازندرانی

و هر کس خدا را معتبر نکند دشمن ما شمرده می‌شود و (بنایید که) رسیدن به ولایت و دوستی ما جز از راه عمل و دوری از حرام میسر نیست.^۶

امانتداری

رسول اکرم: کسی که در دنیا به امانت خیانت نکند و آن را به صاحب حق برگرداند و آگاه بمیرد بر دین من نمرده است و با خدا دیدار می‌کند در حالی که بر او خشمگین است.^۷

اصلاح میان مردم

رسول اکرم: ایا شما را به چیزی با فضیلت‌تر از نیاز و روزه و صدقه (زکات) آگاه نکنی؟ ان چیز اصلاح میان مردم است، زیرا تیغه شدن را بایه میان مردم ریشه کن کننده دین است.^۸

استفاده درست از موهاب دنیا

امام صادق: پایابر خدا^۹ مردمی را دیدند که موهای زولیله و جامه‌ای چرکین و سر و قصع نامرتبی داشت، فرمودند: پهنه بردن از نعمت‌های خدا و آشکار ساختن نعمت جزء دین است.

اجتناب از دروغ و خانت

امام صادق: مؤمن در سرشتش دروغ و خانت نیست و دو صفت است که در منافق جمع نگردند: سیرت نیکو و دین‌شناسی.^{۱۰}

مهریانی با مردم

قلب خوبی سر بر از مهر مردم و دوستی و لطف آنان سرشار کن؛ هرگز می‌دان که درنده خون آشام باشی که خوردن مردم را غنیمت بشماری، چرا که مردم دو گروهان: با برادران دینی تویاند دیگر افریش همانند تویانند.^{۱۱}

رجایت انصاف

نسبت به خدا و بندگانش انصاف را از دست مده و نسبت به اطرافیان و خاناده و بزیدستان انصاف داشته باش، که اگر انصاف را پیشی خود نسازی ستم کرده‌ای و کسی که به بندگان خدا ستم کند، خدا دشمن او است.^{۱۲}

خدمت رسانی به مردم

امام صادق: ای پسر جندب! بر که در راستای برآوردن حاجت برادر (بیوی)^{۱۳} اش گام بردارد، چون کسی باشد که میان صفا و مروه (برای انجام حج) گام برداشته است، و براورنده حاجت برادر (بیوی) هچجون کسی است که در جنگ بدر

وظایف و مسئولیت‌های در حوزه مسائل فردی

تسلیم

امام صادق: اگر مردمی خدای بگانه و بی‌شریک را بپرسند و نماز را بپردازند و زکات را بپردازند و به حج خانه کمبه روند و ماه رمضان را روزه دارند و سپس درباره چیزی که خدا^{۱۴} را رسول خدا^{۱۵} انجام دهد، بگویند خوب بود خلاف آن را انجام می‌دانند، با این را در دل خود بگذارند، به واسطه آن مشترک گردند. او سپس این آیه را خواند: [آن: سوگند به پروردگاری ایمان ندارند تا تورا درباره آن چه در آن متوجه دارند حکم سازند و در دل خود، گرفتگی و نگرانی از آن چه حکم کنی نداشته باشند و به خوبی تسلیم شوند]، او در ادامه فرمود: [بر شما باد به تسلیم].^{۱۶}

تفاوی خدا

امام محمد باقر: تقوای خدا پیشه کنید و دینتان را با ورع و تقوی حفظ کنید.^{۱۷}

دینداری

امام علی: دین را پناهگاه و عدالت را اسلحه خود قرار ده تا از هر بدی نجات پیدا کنی و بر هر دشمنی پیروز گردی.^{۱۸}

تعقل

پیامبر: همه خوبی‌ها با عقل شناخته می‌شوند و کسی که عقل ندارد، دین ندارد.^{۱۹}

ادای حقوق

امام سجاد: آگاه باش خداوند تو را رحمت کند، تو در محاصره مجوعه‌ای از حقوق و قرار گرفته‌ای که باید آنها را رعایت کنی. هر حرکت و سکونی که داری شکوه می‌نمایی حقی احتجاق است. همین طور اگر عرضی از اعراضی بذند یا ایزرا دیگری را برای کارهای خود خود استفاده قرار دهی حقوقی به آن‌ها تعاقب می‌کنند، اگر در جایگاه و موقعیت اجتماعی قرار بگیری، باز حقوقی را بر عهده تو قرار می‌دهد. برخی از این حقوق بزرگتر از برخی دیگرند، در این میان، بزرگترین حقوقی که وجود دارد، حق خداوند است که اصل و مشا حقوق است. سایر حقوق متفرق بر این حق است.^{۲۰}

دوری از گناه و محرمات امام باقر: به خدا قسم کسی به خدا تقریب نمی‌پاید مگر بوسیله طاعت و بندگی، ما مدرکی برای دوری از اشنش در دست نداریم و نه کسی به نفع خود از خدا حجتی گرفته است، (بیویان) هر کس مطیع و فرمانبر خدا باشد او برای دوست و نزدیک است

حق منحرف گشته‌اند.^{۱۶}

از امام باقر[ؑ] سؤال شد: آیا معرفت امام از شما خانواده (اهل بیت) بر تمام خلق واجب است؟ حضرت در پاسخ فرمود: «خدای - عز و جل - محمد[ؐ] را بر تمام مردم به عنوان رسول و حجت خدا بر همه خلقش در زمین می‌میوشت کرد. پس هر که به خدا و رسولش ایمان آورده، پیروی و تصدیقش کند، معرفت امام از ما خانواده بر او واجب است. کسی که به خدا و رسولش ایمان نباورد و از او پیروی نکند و حق خدا و رسولش را نشناسند، چونکه معرفت امام بر او واجب باشد، در صورتی که حق خدا و رسولش را نشناسنده است.

محبت و دوستی اهل بیت

امام صادق[ؑ]: به راستی که خداوند ولایت ما را فرض گردانیده و مودت ما واجب است. به خدا سوگند، ما از روی هوس سخن نمی‌گوییم و به آرای شخصی خود عمل نمی‌کنیم و سخنی را نمی‌گوییم جز این که خدای - عزوجل - گفته است.^{۱۷}

امام رضا[ؑ]: هر کس ما اهل بیت را دوست بدارد، خداوند روز قیامت او را در حال امن، سلامت و دل‌آرامی مشحور می‌کند.^{۱۸}

ولایت‌داری و ولایت‌بدیری

امام صادق[ؑ]: شیعه ما بیست کسی که به زبان بگوید شیعه هستم و لی در عمل با ما مخالفت کند و اثار ما را زیر پاکناره، و لکن شیعه کسی است که با زبان و دل با ما موافق باشد و اثار ما را پیروی کند و مانند ما رفتار نماید، چنان کسانی شیعه (واقعی) ما هستند.^{۱۹}

اطاعت و فرمابندهای

امام صادق[ؑ]: به راستی که خداوند دوستی و موالات ما را واجب کرد و اطاعت ما را فرض گردانید.^{۲۰}

امام علی[ؑ]: «ما ادعیان حق و پیشوایان خلق و زبان صدق خواهیم، کسی که از ما اطاعت کند به عزت و قدرت رسد و کسی که نافرمانی کند، هلاک گردد.^{۲۱}

امام رضا[ؑ]: آگاه باشید و بدانید همانا سر اطاعت و فرمابندهای خدای سبحان «تلیم» است بر آن‌جهه می‌دانیم و آن‌جهه نمی‌دانیم، پس سر معاصی و نافرمانی خداوند «د» بر امامان است و خدای عزوجل مردم را فقط بر فرمابندهای بر آن‌جهه می‌داند و نمی‌داند، از باب واجب نمودن حجت و قطع و نابودی شبهه امتحان کرده است.^{۲۲}

انتظار ظهور حضرت مهدی

امام زمان[ؑ] و چنان‌چه شیعیان ما که خدا به اطاعت خود موق Fleshan بدارد، قبلیاً در وفای به عهدشان اجتماعی می‌گردند نه تنها سعادت‌لئای ما از ایشان به تأخیر نمی‌افتد، که سعادت

واحد (در صدر اسلام) در راه خدا، به خون خویش آشته است (و به شهادت رسیده است) خدا هیچ امّتی را دچار عذاب نساخته مگر هنگامی که به حق و حقوق برادران مستمندانش نسبت او (پی‌اعتنا) نموده‌اند، در ادامه می‌فرمایند: ای بسر جنبد! به شیعیان ما برسان و به آن‌ها بگو: می‌دادا گوهه‌ها و طرز گوهه‌های محرف شما را اغفال کنند، به خدا سوگند! به ولایت ما (اهل بیت) توانست باقت مگر با تقوای و بیاری کردن برادران دینی (با مال و جان) در راه خدا و هر کس بر مردم ستم نماید، شیعیان ما به شمار ناید!^{۲۳}

کردار و رفتار اهل بیت

امام صادق[ؑ]: به هر کس که بیرون می‌است و به گفته‌های ما گوش فراهم دهد سلام مرا ابلاغ کن، و (ایگو) من همه شما (شیعیان) را به تقوی، پرهیز کاری در دین، و تلاش و کوشش در راه خدا، راستگویی و امانت‌داری، و سجده طولانی، و نیکو همسایه‌داری، سفارش می‌کنم، زیرا هر کسی از شما به این سفارشات من عمل کند مردم می‌گویند: این «جمیعی مذهب» (و شیعه) است، و من از این (اثر اجتماعی) و از اعمال شما شادمان می‌شوم و سایر مردم نیز می‌گویند: این است روش ادب و تربیت امام صادق[ؑ]! ولی اگر برخلاف این روش صادقه و موروث انتظار (بودیم، من از عملکرد شما غمگین و شرمده می‌گردم!!) و مردم نیز (با ناچارتخ) خواهند گفت: این هم اثر تربیتی امام صادق[ؑ]! این هم شیعه امام صادق[ؑ]!^{۲۴}

وظایف و مسئولیت‌هادر حوزه مسائل دینی و سیاسی

کس رضای الهی

پیامبر[ؐ]: هر کس رضای خدا به خشم مردم جوید، خداوند از او خشنود شود و مردم را از او خشنود کند و هر کس رضای مردم را به خشم خدا جوید، خداوند بر او خشم گیرد و مردم را از او خشمگین کند.^{۲۵}

تمسک به قرآن و اهل بیت

پیامبر اکرم[ؐ]: اما بعد، ای مردم! من بشری هستم و تزدیک است فرسنده پروردگارم باید و دعوت او را اجابت کنم، من در میان شما دو چیز گران‌مایه به بیادگار می‌گذارم: نخست کتاب خدا که در آن هدایت و نور است، پس کتاب خدا را بگیرید و به آن تمسک جوید. پیامبر[ؐ] تشویق و ترغیب فراوانی درباره قرآن کرد، سپس فرمود: و اهل بیتم را به شما توصیه می‌کنم، که خدا را درباره اهل بیتم فراموش نکنید.

معرفت اهل بیت

امام علی[ؑ]: خداوند ما (اهل بیت) را درهای وصول به معرفتش و صراحت و طریق رسیدن به خود قرار داد؛ بنابراین، کسانی که از ولایت ما منحرف گردند یا بدیگری را بر ما ترجیح دهند، از طریق

نرم‌ترند و زنان خوبش را بیشتر گرامی می‌دارند.^{۳۳}
 امام سجاد: کسی که به آن چه خداوند بر او واجب ساخته عمل کند از بهترین مردمان است.^{۳۴}
 امام علی: پریزکار را سه شانه است: اخلاص در عمل، کوتاهی آرزو و پهنه گرفتن از فرصت.^{۳۵}

شانه‌های یک انسان خوب
 امام علی: شیعیان ما کسانی‌اند که در راه ولایت ما بذل و بخشش می‌کنند، در راه دوستی ما به یکدیگر محبت می‌نمایند، در زندگانی نگداشتند امر و مكتب ما به دیدار هم می‌روند، چون خشمگین شون، ظلم نمی‌کنند و چون راضی شوند، زیاده‌روی نمی‌کنند، برای همایشگانشان یا به برگانانه و نسبت به هم شنیان خود در صلح و ارامش‌اند.^{۳۶}

مشاهده ما با شتاب به ایشان می‌رسید. و این‌ها همه در پرتو شناخت کامل ما و صداقت محض نسبت به ما می‌باشد؛ بنابراین هیچ چیز ما را از ایشان محسوس نمی‌دارد، جز اخباری که از ایشان به ما می‌رسد و ما را مکروه و ناراحت می‌سازد و از ایشان انتظار نداریم.^{۲۴}

جهاد

امام علی: در حقیقت خداوند جهاد را جب گردانید و آن را بزرگداشت و مایه پیروزی و پاور خود قرارش داد، به خدا سوگند کار دنیا و دین جز با جهاد درست نمی‌شود.^{۲۵}

امر به معروف و نهی از منکر
 رسول الله: هرگاه (مردم) امر به معروف و نهی از منکر نکند، و از نیکان خاندان من پیروی ننمایند، خداوند بدانشان را بر آنان مسلط گرداند و نیکاشان دعا کنند اما دعایشان مستحبان شنود.^{۲۶}

بصیرت

امام صادق: آن کس که بدون بصیرت حرکت می‌کند مانند کسی است که بی راهه می‌رود و تند رفتش جز به دور شدن از راه نمی‌نجامد.^{۲۷}

منارا با مردم

رسول اکرم: عاقل‌ترین مردم کسی است که بیشتر با مردم مدارا کند.^{۲۸}

پریزی از ظلم

رسول اکرم: از نفرین مظلوم بترسید اگر چه کافر باشد، زیرا در برابر نفرین مظلوم پرده و مانع نیست.^{۲۹}

یکدلی و اتحاد

امام علی: از چند زنگی و اختلاف در دین خدا پریزیزد، زیرا بکارگری در آن چه حق است ولی شما آن را ناخوش می‌دارید، از پراکندگی در آن چه باطل است اما خواشید شما می‌آشد، بهتر است، خدای سیحان به هیچ‌یک از گذشتگان و باقی ماندگان بر اثر نظرقه و جایی خیر و خوبی عطا نکرده است.^{۳۰}

بهترین مردم کیست؟

امام علی: بهترین مردم کسی است که نفع رساننده مردم باشد.^{۳۱}

پیامبر اکرم: ارجمندترین مردم کسی است که آن چه را که برایش سودی نماید رها کند.^{۳۲}
 حضرت فاطمه(س): بهترین شما کسانی‌اند که به مردم

پی‌نوشت‌ها

۱. کافی، ج ۱، ص ۹۴
۲. کافی، ج ۲، ص ۷۶
۳. مستدرک الوسائل و مستحبط المسابیل، ج ۱۹، ص ۳۱۹
۴. خدح الفصال، ص ۵
۵. بخاری، ج ۲۱، ص ۲۷۵
۶. اصول کافی، ج ۲، ص ۷۴
۷. جامع الاحادیث الشیعی، ج ۲۲، ص ۱۱۵
۸. بیع الفصال، ج ۲۲، ص ۲۵۸
۹. کافی، ج ۶، ص ۴۹
۱۰. تخفیق المقالی، ص ۳۶۷
۱۱. نهج البلاغه، نامه ۵۳
۱۲. نهج البلاغه، نامه ۵۵
۱۳. بخاری، ج ۲۱، ص ۳۱۳
۱۴. وسائل الشیعی، ج ۱، ص ۲۸۹
۱۵. نهج الفصال، ص ۱۵
۱۶. اصول کافی، ج ۱، ص ۱۶۱
۱۷. اصول کافی، ج ۱، ص ۲۵۵
۱۸. بیانی المؤود، ج ۱، ص ۳۲۲
۱۹. عيون اخبارالرضاء، ج ۱۹، ص ۹۵
۲۰. وسائل الشیعی، ج ۱، ص ۲۱۳
۲۱. عوالم المعلوم، ج ۱، ص ۹۰
۲۲. کافی، ج ۲، ص ۱۱
۲۳. تصنیف غزال‌الحكم و درالکلام، ص ۲۷۴
۲۴. کافی، ج ۱، ص ۲۳۶
۲۵. کافی، ج ۱، ص ۲۲۷
۲۶. کافی، ج ۱، ص ۳۹۵
۲۷. نهج البلاغه، ج ۴، ص ۹۰
۲۸. کافی، ج ۱، ص ۹۶
۲۹. کافی، ج ۱، ص ۱۰۴
۳۰. تصنیف غزال‌الحكم و درالکلام، ص ۲۷۴
۳۱. کافی، ج ۱، ص ۲۳۶
۳۲. نهج البلاغه، ج ۴، ص ۹۰
۳۳. عوالم المعلوم، ج ۱، ص ۹۰
۳۴. کافی، ج ۱، ص ۱۱
۳۵. کافی، ج ۱، ص ۲۵۵
۳۶. بیانی المؤود، ج ۱، ص ۳۲۲
۳۷. عيون اخبارالرضاء، ج ۱۹، ص ۹۵